

L'HORA NOVA

INGENUAMENT

En aquestes darreres setmanes, s'ha aguditzat el problema del proveïment de queviures, en les grans poblacions, particularment, per escaure's el moment en què les verdures ja comencen a escassejar, mentre que tot just s'inicia la collita de les patates i manca encara un breu termini per a poder-nos refiar de les mongetes. Com a conseqüència d'aquesta delicada situació, arriben cada dia a corrua feta, en les comarques productores, persones de la capital i de les poblacions immediates a la mateixa, per a procurar-se els preciosos articles alimentosos que en el lloc de la seva habitual residència no els són assequibles. No se'ns amaga, però, que abunden entre aquests pelegrins dignes de compassió, els aprofitadors de totes les situacions, que en l'actualitat ja no tenen altre lleure que agabellar quantitats més o menys importants de patates i alguns caps de bricolleria per a fer un negoci sense consciència entre determinades relacions amb què comptaran a Barcelona. Contra aïtals abusos, ja s'hi han adoptat mesures enèrgiques, pel que respecta a la nostra comarca, que és una de les més afectades per la constant irrupció de compradors ocasionals. Entenem nosaltres — com ja és un propòsit manifestat per la Federació de Sindicats Agrícoles de la comarca d'Osona — que el millorament del problema radica en donar-se pressa a assortir la capital dels productes sobrants en les diverses comarques, per bé que no passarà d'ésser un alivi transitori que, si no s'opera un tractament més intel·ligent i àdhuc amb normes més rígides en el problema totalitari del proveïment, vindrà una recrudescència alarmant que es farà sentir arreu de Catalunya. Ja és hora que en aquesta qüestió s'hi exigeixi, d'una vegada, la capacitat dels homes de govern; és l'arma més poderosa per a decidir el

EL FRONT D'ARAGO

Aragó ha eixit del seu estat letàrgic. Els qui coneixíem les causes d'aquell ensopiment, sabíem també que quan el comandament donaria la veu d'«avant», seria amb totes les garanties de vèncer....

I això s'ha palesat fa pocs dies, quan el nostre Estat Major ha donat la consigna d'alliberar i retornar a la República el terreny que sofreix el jou feixista, i els nostres soldats han atacat amb totes les armes de guerra que calia.

L'ofensiva ha estat formidable, inaudita, prenyada de facetes heroïques, de valenties superbes, que crebanten l'enemic, anorreant-lo arreu.

Els nostres homes lluiten braument, car la moral els acompanya, un bon comandament els dirigeix, i les armes més modernes i en gran quantitat els protegeixen.

I a pit descobert, segurs de llur força i raó, amb un coratge que esfereïx als feixistes, els nostres guerrers van conquerint posicions i pobles.

El front d'Aragó serà el front inicial de la gran victòria. D'aquesta regió n'eixirà l'alba de la resurrecció de la llibertat, perquè la fe i la confiança engendren un esperit fort, gens temorenc, que es revifa i s'envalentona.

Bon exemple n'és el fet ocorregut, fa poc, en aquest sector. Un alferes de la guàrdia civil feixista en veure que els nostres guerrers avençaven amb audàcia, vers la posició que defensava (?), fugí covardament i cridava esporuguit i amb follia: *Virgen del Pilar, sálvame que vienen los rojos*, mentre pel nostre costat, uns companys de morters, que durant tot el dia havien fet foc contra les trinxeres de la falange, en oir l'ordre donada a l'infanteria d'assaltar les posicions enemigues, no pogueren restar inactius, i amb les dents apretades i un crit de victòria, arremeteren també contra els traïdors, retornant, una vegada arrabassat el terreny, carregats d'armament.

Aragó, s'ha desabaltit, en ofensiva gloriosa, i els que blasmaven d'aquest front hauran ja conegut que no és pas el front de la no-intervenció. Aragó, front de la nostra aimada Catalunya, segueix lluitant amb el mateix ímpetu victoriós, aixafa i anihila els traïdors, els miserables i mesquins venedors del territori patri, als abjectes feixistes d'Itàlia i Alemanya!!

Avant, doncs, avantguarda catalana.

Catalunya, confia en vosaltres. I Catalunya no és el sol, l'aire, la mar, els camps, les muntanyes i els rius. És la de les mares, els pares, les mullers, les aimades, els fills.....

RAMON VERDAGUER SALA

Campament, 30 agost, 1937

resultat de la lluita contra el feixisme. El poble podrà suportar la limitació dels aliments, com l'han aguantada, en circumstàncies de guerra, França i altres països. L'esperit de sacrifici no desdirà si en la distribució i en el

raonament hi ha la rectitud i les garanties precises, i s'atenen, amb les limitacions que calguin, les reparticions periòdiques a cada família, prèviament assenyalades pels organismes competents.—ALFIL